

[Arbejdsministeren]

somhedernes side må afsættes de nødvendige ressourcer til at sikre et godt og sundt arbejdsmiljø.

Som i al anden politik må også indsatsen på arbejdsmiljøområdet planlægges og prioriteres nøje for at sikre det størst mulige udbytte af de ressourcer, der sættes ind. Det må derfor være et centralt krav, at indsatsen tilrettelægges således, at der først og fremmest gøres noget ved de mest alvorlige problemer i arbejdsmiljøet. Det vil sige, at over for vel-dokumenterede livs- og helbredstruende arbejdsmiljøproblemer, f.eks. farligt maskineri, der kan lemlæste arbejdere, stoffer, der kan give kræft, hjerneskader og andre alvorlige sundhedsskader, skal der iværksættes en konsekvent og streng indsats.

På mindre væsentlige områder må indsatsen derimod først og fremmest bygge på råd og vejledning fra arbejdstilsynet, således at virksomhederne sættes i stand til selv at tage hånd om problemerne. Her er det vigtigt, at information til virksomhederne gives i en klar og letfattelig form.

Det er derfor helt i overensstemmelse med regeringens opfattelse, at arbejdstilsynet nu arbejder på at målrette sin indsats ud fra et væsentlighedskriterium, dvs. ud fra en samlet vurdering af arbejdsskaders og arbejdssygdommes alvor og af, hvor mange arbejdstagere der berøres, samt hvilke konkrete muligheder der er for at forebygge.

Forebyggelse af arbejdsskader og sygdomme er nøglebegrebet i regeringens arbejdsmiljøpolitik. De sidste 10-15 års arbejdsmiljødebat og -indsats har medført, at der er opbygget en betydelig arbejdsmiljøbevidsthed hos mange arbejdstagere og arbejdsgivere. Det er derfor en vigtig opgave fortsat at styrke denne bevidsthed, fordi der kun skabes og opretholdes et godt arbejdsmiljø, hvis der gøres en reel indsats i det daglige sikkerhedsarbejde på den enkelte virksomhed.

Arbejdsmiljøindsatsens centrale forebyggelsesmæssige placering i samfundet fremgår endvidere af, at en yderligere forbedring af befolkningens sundhedstilstand i dag ifølge WHO er afhængig af, om der gennemføres en effektiv forebyggelsesindsats på områder, der ligger uden for selve sundhedssektoren, altså i boligsektoren, på trafikområdet og i det ydre arbejdsmiljø og også på arbejdspladserne.

Man skal ligeledes holde sig for øje, at en effektiv forebyggelse på arbejdsmiljøområdet både menneskeligt og økonomisk er en klar gevinst for samfundet, for virksomhederne og for den enkelte. Det er i dag veldokumenteret, at dårlige arbejdsmiljøforhold ikke blot kan påføre den skadelidte og dennes familie betydelige byrder, men herudover kan belaste såvel virksomhederne som samfundet helt unødvendigt i form af direkte og indirekte omkostninger som følge af arbejdsskader og -sygdomme.

Regeringen er endvidere opmærksom på det forhold, at arbejdsmiljøkrav under visse forudsætninger kan indebære en dynamisk effekt på virksomhedsplan i form af produktudvikling samt i form af muligheden for systemeksport som følge af det teknologiforspring, som danske myndigheder og virksomheder er i besiddelse af i konsekvens af et højt udviklet arbejdsmiljøniveau. Et kendt eksempel er udviklingen af asbestfri cementprodukter på eternitfabrikken i Ålborg.

Regeringens holdning til den fremtidige arbejdsmiljøpolitik kan jeg kort sammenfatte på følgende måde:

Regeringen vil også fremover gennem en aktiv forebyggelsesindsats bidrage til en yderligere forbedring af arbejdsmiljøforholdene på danske virksomheder. Arbejdsmiljøindsatsen skal målrettes, således at vi konsekvent sætter ind dér, hvor problemerne er alvorligst, og hvor muligheden for at gennemføre en særlig forebyggelsesindsats foreligger. Mindre væsentlige problemer må søges løst på virksomhedsplan i det daglige sikkerhedsarbejde med klar information, råd og vejledning fra arbejdstilsynet.

Planerne for det fremtidige arbejdsmiljøarbejde må naturligvis ses i forlængelse af arbejdsmiljøindsatsen i de forgangne to år. Denne indsats har i høj grad koncentreret sig om de områder, der konkret blev udpeget i forbindelse med folketingsredegørelsen i maj 1983. Jeg kan her først og fremmest pege på de bestræbelser, der er blevet udfoldet for at få styr på udviklingen på det kemiske område. Denne indsats har omfattet såvel nye regler og kontrol som vejledning, information, uddannelse og forskning. F.eks. gælder hovedindsatsen i arbejdstilsynskredse i år organiske opløsningsmidler. Indsatsen omfatter bl.a. fire delkampagner omfattende træ- og